

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 593/2012-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. A. F., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. H., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 338/12 a jeho uznesením z 19. septembra 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. A. F. o d m i e t a z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. novembra 2012 doručená sťažnosť MUDr. A. F. (ďalej len „sťažovateľka“, v citovanom texte aj „odporkyňa“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé

súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v odvolacom konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 338/12 a jeho uznesením z 19. septembra 2012.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka je v procesnom postavení odporcu „v právnej veci navrhovateľa: J. D... B... o nariadenie predbežného opatrenia“ vedenej Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 24 C 99/2012. Okresný súd uznesením z 24. mája 2012 návrhu vyhovel a uložil sťažovateľke povinnosť zdržať sa nakladania s predmetnými nehnuteľnosťami „zapísanými katastrálnym úradom v B... katastrálne územie S... na liste vlastníctva č. 7189...“. Súčasne uložil navrhovateľovi povinnosť „podať návrh na začatie konania vo veci samej v lehote 60 dní od doručenia tohto rozhodnutia“. O odvolaní sťažovateľky z 29. júna 2012 rozhodol krajský súd uznesením č. k. 6 Co 338/12-106 z 19. septembra 2012, ktorým „napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa“ potvrdil.

3. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla: „Vzhľadom na arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa o nariadení predbežného opatrenia, nie je možné z jeho obsahu ani len dôvodiť, ktorými konkrétnymi tvrdeniami a dôkazmi navrhovateľa sa súd prvého stupňa vôbec zaoberal pri skúmaní podmienok pre nariadenie predbežného opatrenia, na základe akých konkrétnych dôkazov mal za preukázanie bezprostredne hroziacu ujmu navrhovateľa, a kde, komu a akým spôsobom sa mala sťažovateľka pokúšať scudziť nehnuteľnosť.

Argumenty sťažovateľky... boli uplatnené v podanom odvolaní...

Krajský súd ako súd odvolací sa však argumentmi sťažovateľky vôbec nezaoberal, iba sa obmedzil na konštatovanie, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa...

Napadnuté rozhodnutie súdu druhého stupňa je arbitrárne, nakoľko súd neskúmal a nedával ústavne konformné odpovede na právne a skutkovo relevantné námietky sťažovateľky uvedené v odvolaní, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ani neuviedol, prečo tak neurobil...

Na základe uvedeného považujeme záver krajského súdu o naliehavej potrebe dočasnej úpravy pomerov účastníkov konania za neodôvodnený a arbitrárny. Takýto postup je podľa nášho názoru nekompatibilný s Ústavou SR...“

4. Podľa názoru sťažovateľky „Záver krajského súdu o naliehavej potrebe dočasnej úpravy pomer účastníkov konania, ako aj záver o tom, že dôvodnosť nároku navrhovateľa je v konaní osvedčená, sa... javí ako zjavne neodôvodnený, arbitrárny a nesúladný s označenými právami podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, a čl. 6 ods. 1 Dohovoru...“

Porušenie práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces spočíva v tom, že Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu neobsahuje závery ktoré by dali jednoznačnú odpoveď na všetky podstatné námietky sťažovateľky uvedené v odvolaní proti napadnutému rozhodnutiu prvostupňového súdu. Rozhodnutie krajského súdu je nepresvedčivé a zjavne neodôvodnené, čím sa reálne nezabezpečilo uplatnenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.“

5. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom: „Krajský súd... uznesením č. k. 6 Co/338/12-106 zo dňa 19. 9. 2012 porušil základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy... a právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...“

Uznesenie Krajského súdu... č. k. 6 Co/338/12-106 zo dňa 19. 9. 2012 sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie.

Sťažovateľke sa priznáva náhrada trov konania.“

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 244/2010).

9. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Co 338/12 z 19. septembra 2012, ktorým potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu z 24. mája 2012 (pozri bod 2).

10. Podľa ustáleného právneho názoru ústavného súdu účelom práva na súdnu a inú právnu ochranu vrátane práva na spravodlivé konanie je zaručiť každému prístup k súdu. Tomu zodpovedá povinnosť všeobecného súdu vo veci konať a rozhodnúť (II. ÚS 88/01).

Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu všeobecný súd nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesnoprávnymi predpismi upravujúcimi postupy v občianskoprávnom konaní. Takýmto predpisom v posudzovanej veci je Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“).

11. Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

12. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

13. Z obsahu sťažnosti (a k nej pripojených písomností) vyplýva, že jej podstatou je nesúhlas sťažovateľky so skutkovými a právnymi závermi vo veci konajúcich všeobecných súdov, najmä s interpretáciou a následnou aplikáciou príslušných procesných zákonných ustanovení v jeho právnej veci, najmä však (ako to možno vyvodit' z obsahu sťažnosti), § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. e) a f) OSP.

14. *Krajský súd namietaným uznesením z 19. septembra 2012 potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu z 24. mája 2012 (pozri bod 2). V odôvodnení svojho*

rozhodnutia najprv oboznámil podstatu prvostupňového rozhodnutia a odvolaciu argumentáciu sťažovateľky. Svoje rozhodnutie odôvodnil takto: «Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne.

V prípade, že je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov ešte pred rozhodnutím o veci samej, môže súd pred začatím konania (§ 74 ods. 1 O. s. p.) alebo po začatí konania (§ 102 O. s. p.) nariadiť predbežné opatrenie. V oboch prípadoch však dočasná úprava pomerov musí byť naliehavá a potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami konkrétneho prípadu. Predbežné opatrenie možno nariadiť iba za predpokladu, že samotný nárok je aspoň osvedčený, teda ak sa javí aspoň ako pravdepodobný. Predbežným opatrením nemožno prejudikovať konečné rozhodnutie o veci samej a nemožno nariadiť také predbežné opatrenie, ktorým by sa privodil stav, ktorý by znemožňoval buď vôbec alebo s nadmernými ťažkosťami obnoviť pôvodný stav.

V prejednávanej veci navrhovateľ osvedčil naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Z obsahu spisu vyplýva, že účastníci konania uzatvorili dňa 2. 3. 2012 zmluvu o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy, v zmysle ktorej sa účastníci zaviazali uzavrieť kúpnu zmluvu do 7. 5. 2012. Na základe kúpnej zmluvy sa mal navrhovateľ stať výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v okrese B., obci B. - m. č. S., katastrálne územie S., zapísanými Katastrálnym úradom v B., S. B.: nehnuteľnosti zapísané na LV č. 7189 a to: - rodinný dom súpisné číslo 5343, postavený na pozemku parcela registra „C“ č. 4596/16, - pozemok parcela registra „C“ č. 4596/6 - záhrady o výmere 501 m², - pozemok parcela registra „C“ č. 4596/7 - záhrady o výmere 17 m², - pozemok parcela registra „C“ č. 4596/16 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 287 m², - nehnuteľnosť zapísaná na LV č. 4338 a to pozemok parcela registra „C“ č. 4596/5 - záhrady o výmere 522 m², - nehnuteľnosť zapísaná na LV č. 4339 a to pozemok parcela registra „C“ číslo 4596/13 - záhrady o výmere 87 m². Pri podpise zmluvy o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy bola odporkyni vyplatená prvá časť kúpnej ceny 50 000 eur a následne čiastka 10 000 eur. K uzavretiu kúpnej zmluvy medzi účastníkmi konania nedošlo, napriek tomu, že každá zmluvná strana vypracovala svoj vlastný návrh kúpnej zmluvy a z tohto dôvodu navrhovateľ podal dňa 30. 7. 2012 návrh na začatie konania na Okresný súd Bratislava I o nahradenie vyhlásenia vôle odporkyne na uzavretie kúpnej zmluvy a o náhradu škody. Z obsahu spisu

taktiež vyplýva, že odporkyňa časť kúpnej ceny navrhovateľovi nevrátila a túto si ponechala ako zmluvnú pokutu. Podľa vyhlásenia D. G. sú predmetné nehnuteľnosti v súčasnej dobe opätovne na predaj, pričom predaj je sprostredkovaný realitnou spoločnosťou... za kúpnu cenu 1,7 mil. eur. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že obavy navrhovateľa, týkajúce sa bezprostredného nebezpečenstva scudzenia predmetných nehnuteľností odporkyňou na tretiu osobu sú vzhľadom k jej aktuálnemu správaniu odôvodnené, čím navrhovateľ osvedčil naliehavú potrebu dočasnej úpravy pomerov, keď je dôvodná bezprostredná hrozba, že odporkyňa bude s nehnuteľnosťami nakladať a teda je hrozba, že dôjde k predaju nehnuteľností. Odvolací súd má za to, že na účely ďalšieho konania je vhodné zabezpečiť stabilitu účastníkov konania, pretože ďalšie nakladanie s nehnuteľnosťami počas vedeného súdneho konania môže sťažiť postavenie navrhovateľa pri uplatňovaní jeho práv.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 O. s. p. potvrdil.»

15. Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého uznesenia krajského súdu (a s obsahom k sťažnosti pripojených písomností) konštatuje, že krajský súd konal v medziach svojej právomoci, keď príslušné ustanovenia podstatné pre posúdenie veci interpretoval a aplikoval a jeho úvahy vychádzajú z konkrétnych faktov, sú logické, a preto aj celkom legitímne a právne akceptovateľné. Vzhľadom na aplikáciu príslušných ustanovení zákona (OSP) je namietané uznesenie krajského súdu aj náležite odôvodnené. Ústavný súd považuje postup krajského súdu pri rozhodovaní o odvolaní sťažovateľky za legitímny a vylučujúci možné porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd nezistil príčinnú súvislosť medzi napadnutým uznesením krajského súdu a namietaným porušením označených práv, a preto sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

16. Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa už jej ďalšími návrhmi nezaoberal.

17. Ústavný súd nad rámec už uvedeného ešte poznamenáva, že namietané rozhodnutie krajského súdu nie je rozhodnutím v merite veci (navrhovateľ podal 30. júla 2012 okresnému súdu návrh na začatie konania o nahradenie vyhlásenia vôle sťažovateľky na uzavretie kúpnej zmluvy a o náhradu škody – pozri časť odôvodnenia uznesenia krajského súdu v bode 14) a sťažovateľka sa môže (bude môcť) domáhať nápravy porušenia označených práv (alebo ochrany pred ich eventuálnym porušením) v ďalšom (pokračujúcom) konaní v predmetnej veci (princíp subsidiarity).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2012